

Sygn. akt: I C 578/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2019 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Hajduk
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Sznura

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2019 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa Ł. W.

przeciwko K. M.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy: wyrok Sądu Okręgowego

w Bielsku Białej z 7 października 2016 r. sygnatura akt I C 314/16

co do kwoty 125 000 zł (sto dwadzieścia pięć złotych) oraz co do ustawowych odsetek za opóźnienie:

- od kwoty 15 000 zł (piętnaście tysięcy złotych) od dnia 29 kwietnia 2017 r.-
- od kwoty 10 000 zł (dziesięć tysięcy złotych) od dnia 15 maja 2017 r.;
- od kwoty 5 000 zł (pięć tysięcy złotych) od dnia 30 maja 2017 r.;
- od kwoty 5 000 zł (pięć tysięcy złotych) od dnia 9 czerwca 2017 r. ;
- od kwoty 5 000 zł (pięć tysięcy złotych) od dnia 23 czerwca 2017 r.;
- od kwoty 5 000 zł (pięć tysięcy złotych) od dnia 30 czerwca 2017 r.;
- od kwoty 3 000 zł (trzy tysiące złotych) od dnia 14 lipca 2017 r.;
- od kwoty 5 000 zł (pięć tysięcy złotych) od dnia 22 lipca 2017 r.;
- od kwoty 5 000 zł (pięć tysięcy złotych) od dnia 29 lipca 2017 r.;
- od kwoty 5 000 zł (pięć tysięcy złotych) od dnia 8 sierpnia 2017 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 30 sierpnia 2017 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 2 września 2017 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 12 września 2017 r.;

- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 19 września 2017 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 27 września 2017 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 6 października 2017 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 21 października 2017 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 1 listopada 2017 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 18 listopada 2017 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 25 listopada 2017 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 6 grudnia 2017 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 29 grudnia 2017 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 6 stycznia 2018 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 19 stycznia 2018 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 1 lutego 2018 r.;
- od kwoty 2 000 zł (dwa tysiące złotych) od dnia 15 lutego 2018 r.;
- od kwoty 30 000 zł (trzydzieści tysięcy złotych) od dnia 12 maja 2018 r.;

2. zasądza od pozwanej K. M. na rzecz powoda Ł. W. kwotę 5 400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem kosztów postępowania.

SSO Wojciech Hajduk

Sygn. akt I C 578/18

UZASADNIENIE

Powód Ł. W. domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego - wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej z dnia 7 października 2016 r. sygn. akt I C 314/16 co do kwoty 125 000 zł oraz co do następujących odsetek ustawowych:

- od kwoty 15 000 zł., od dnia 29 kwietnia 2017 r.,
- od kwoty 10 000 zł., od dnia 15 maja 2017 r.,
- od kwoty 5 000 zł., od dnia 30 maja 2017 r.,
- od kwoty 5 000 zł., od dnia 9 czerwca 2017 r.,
- od kwoty 5 000 zł., od dnia 23 czerwca 2017 r.,
- od kwoty 5 000 zł., od dnia 30 czerwca 2017 r.,
- od kwoty 3 000 zł., od dnia 14 lipca 2017 r.,
- od kwoty 5 000 zł., od dnia 22 lipca 2017 r.,

- od kwoty 5 000 zł., od dnia 29 lipca 2017 r.,
- od kwoty 5 000 zł., od dnia 8 sierpnia 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 30 sierpnia 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 2 września 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 12 września 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 19 września 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 27 września 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 6 października 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 21 października 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 1 listopada 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 18 listopada 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 25 listopada 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 6 grudnia 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 29 grudnia 2017 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 6 stycznia 2018 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 19 stycznia 2018 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 1 lutego 2018 r.,
- od kwoty 2 000 zł., od dnia 15 lutego 2018 r.,
- od kwoty 30 000 zł., od dnia 12 maja 2018 r.

W uzasadnieniu wskazał, że na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej z dnia 7 października 2016 r., sygn. akt I C 314/16 został zobowiązany do zapłaty pozwanej K. M. kwoty 150 000 zł., z odsetkami ustawowymi od dnia 1 października 2015 r. oraz kosztów procesu w kwocie 7.217 zł. Częściowo uregulował swoje zadłużenie wobec pozwanej tj. do kwoty 95 000 zł., zaś mimo w/w wpłaty pozwana wystąpiła o nadanie klauzuli wykonalności całemu tytułowi egzekucyjnemu. W oparciu o uzyskany tytuł wykonawczy w dniu 30 marca 2018 r. wszczęła postępowanie egzekucyjne o wyegzekwowanie całej należności zasądzonej w/w wyrokiem. Po wszczęciu postępowania egzekucyjnego złożył pozwanej oświadczenie o potrąceniu przysługującej mu wobec pozwanej wierzytelności o zapłatę kwoty 30 000 zł., z wierzytelnością pozwanej o zapłatę należności głównej zasądzonej w/w wyrokiem. Pozwana nie odniosła się do potrącenia kwoty 30 000 zł. oraz nie ograniczyła egzekwowanego roszczenia o kwotę objętą potrąceniem. Wobec zaspokojenia roszczenia pozwanej do kwoty 125 000 zł., w tej części tytuł wykonawczy powinien zostać pozbawiony wykonalności, łącznie z odsetkami począwszy od dnia następnego po dacie wpłaty i potrącenia. Przedstawioną do potrącenia wierzytelność nabył w dniu 28 grudnia 2016 r., na podstawie umowy przelewu wierzytelności od (...) sp. z o.o. z siedzibą w M.. Wierzytelność będąca przedmiotem przelewu i potrącenia jest wierzytelnością z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia pozwanej, na skutek omyłkowego przelewu kwoty przez (...) na rachunek bankowy pozwanej w dniu 24 marca 2018r.

Powód wzywał pozwaną do zwrotu kwoty 30 000 zł., omyłkowo przekazanej na jej konto przez (...), a to wiadomościami z 7 maja 2018 r., oraz 6 czerwca 2018 r.. Pismem z dnia 11 czerwca 2018 r., złożył oświadczenie o potrąceniu wierzytelności.

W odpowiedzi na pozew pozwana K. M. wniosła od oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. Oświadczyła, że wyrokiem z dnia 7 października 2016 roku Sąd Okręgowy w Bielsku Białej sygn. akt I C 314/16 zasądził od powoda na jej rzecz kwotę 150 000 zł., z odsetkami ustawowymi od dnia 1 października 2015r. Przyznała, że w dniu 30 marca 2018 r., wszczęła postępowanie egzekucyjne o wyegzekwowanie całej zasądzonej należności, oraz że powód uregulował swoje zobowiązanie do kwoty 95.000 zł. Pismem z dnia 19 maja 2018 r., ograniczyła egzekwowane roszczenie, zaś wpłaty dłużnika zaliczała na należność główną. K. M. zaprzeczyła istnieniu wierzytelności z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia w kwocie 30 000 zł., przelanej omyłkowo przez (...) na jej rachunek bankowy w dniu 24 marca 2016 r. Przyznała, że otrzymała taki przelew jednakże z tytułu dokonanego przelewu wynika, że między stronami istniał stosunek prawny, którego przelew był realizacją, kwota którą otrzymała pozwana była ekwiwalentem świadczenia względem (...). Zobowiązanie miało związek z zwrotem pojazdu (...), który użytkowała K. M.. Wobec nieistnienia wierzytelności nie można było dokonać jej cesji. Pozwana zwróciła uwagę, że umowa cesji wierzytelności została zawarta 28 grudnia 2016 r., zaś zawiadomienie o zawarciu w/w umowy otrzymała dopiero 7 maja 2018 r., tj. z naruszeniem 3 dniowego terminu wynikającego z umowy, co oznaczało, że dłużnik do chwili zawiadomienia może spełnić świadczenie do rąk cedenta. Podniosła, że fakt niedokonania potrącenia wierzytelności z wierzytelnością przysługującą pozwanej od razu po uprawomocnieniu się orzeczenia Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej budzi wątpliwości.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 7 października 2016r. sygn. akt I C 314/16 Sąd Okręgowy w Bielsku – Białej zasądził od Ł. W. na rzecz K. M. kwotę 150 000 zł., wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 października 2015 r. oraz kwotę 7.217 zł., tytułem kosztów procesu.

Tytułem spłaty długu powód przelał na rzecz pozwanej następujące kwoty:

- 15 000 zł., w dniu 28 kwietnia 2017 r.,
- 10 000 zł., w dniu 14 maja 2017 r.,
- 5 000 zł., w dniu 29 maja 2017 r.,
- 5 000 zł., w dniu 8 czerwca 2017 r.,
- 5 000 zł. w dniu 22 czerwca 2017 r.,
- 5 000 zł. w dniu 29 czerwca 2017 r.,
- 3 000 zł. w dniu 13 lipca 2017 r.,
- 5 000 zł. w dniu 21 lipca 2017 r.,
- 5 000 zł. w dniu 28 lipca 2017 r.,
- 5 000 zł. w dniu 7 sierpnia 2017 r.,
- 2 000 zł. w dniu 29 sierpnia 2017 r.,
- 2 000 zł. w dniu 1 września 2017 r.,
- 2 000 zł. w dniu 11 września 2017 r.,

- 2 000 zł. w dniu 18 września 2017 r.,
- 2 000 zł. w dniu 26 września 2017 r.,
- 2 000 zł. w dniu 5 października 2017 r.,
- 2 000 zł. w dniu 20 października 2017 r.,
- 2 000 zł. w dniu 31 października 2017 r.,
- 2 000 zł. w dniu 17 listopada 2017 r.,
- 2 000 zł. w dniu 24 listopada 2017 r.,
- 2 000 zł. w dniu 5 grudnia 2017 r.,
- 2 000 zł. w dniu 28 grudnia 2017 r.,
- 2 000 zł. w dniu 5 stycznia 2018 r.,
- 2 000 zł. w dniu 18 stycznia 2018 r.,
- 2 000 zł. w dniu 31 stycznia 2018 r.,
- 2 000 zł. w dniu 14 lutego 2018 r.,
- 30 000 zł. w dniu 11 maja 2018 r.

Łącznie przelane kwoty wyniosły 95.000zł (okoliczność przyznana przez pozwaną w odpowiedzi na pozew, przelewy k- 9-22).

W dniu 29 listopada 2017 r. wydano pełn powódki wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku Białej z klauzulą wykonalności w zakresie punktu 1. Pismem z dnia 27 marca 2018 r., pozwana K. M. złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie tego tytułu wykonawczego. Komornik pismem z dnia 10 kwietnia 2018 r., wezwał powoda do zapłaty kwoty 170.100zł., w tym 150.000 zł., należności głównej oraz 20.100zł., tytułem odsetek i podjął dalsze czynności egzekucyjne.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej z dnia 7 października 2016 r., sygn. akt I C 314/16 k. 8, klauzula wykonalności k. 9, wniosek o wszczęcie egzekucji k. 23, wezwanie do zapłaty należności k. 24,).

Pismem (e-mailem) z dnia 11 czerwca 2018 r. pełnomocnik powoda, P. L. umocowany na podstawie pełnomocnictwa z dnia 23 kwietnia 2018r., złożył pozwanej oświadczenie o potrąceniu z jej wierzytelnością wierzytelności powoda w kwocie 30.000zł z tytułu nienależnego przelewu na konto bankowe pozwanej w dniu 24 marca 2016r. przez (...) sp. z o.o. w M. (oświadczenie o potrąceniu k-25, pełnomocnictwo do dokonania potrącenia k-27). Oświadczenie o potrąceniu ponowił pismem z dnia 11 czerwca 2018r. [k-38]. Wierzytelność tą powód nabył na podstawie „umowy przelewu wierzytelności” z dnia 28.12.2016r. (umowa przelewu wierzytelności k-30). Wierzytelność wynikała z omyłkowego przelewu kwoty 30.000zł dokonanego w dniu 24.03.2016r. z konta (...) na konto pozwanej.

Do przelewu doszło w następujących okolicznościach. W dniu 24 marca 2016r. w kancelarii notarialnej notariusza S. S. w C. miało miejsce umówione wcześniej spotkanie: pozwanej K. M., jej męża D. M., J. C. (1) - prezesa zarządów spółek: (...) sp. z o.o. w M. i (...) (...)” sp. z o.o. w Z., a także G. W. (1) działającego w imieniu własnym i syna – powoda Ł. W.. G. W. (1) był udziałowcem spółki (...) sp. z o.o. w M.. Przedmiotem spotkania miało być zawarcie kilku ugód notarialnych obejmujących wzajemne rozliczenie zobowiązań biznesowych. Dwie z planowanych ugód miały dotyczyć: rozliczenia kosztów użytkowania samochodu marki (...) nr rej (...) pomiędzy spółką (...) (...)” sp. z o.o.

w Z. oraz pozwaną i jej mężem, kolejna miała obejmować rozliczenie dokonanej wcześniej, przez pozwaną na rzecz powoda, sprzedaży udziałów spółki (...) (...)” sp. z o.o. w Z.. [zeznania świadka J. C. (1) k-97-99, G. W. (1), D. M. k-127, Pozwanej k-141-142].

Działający w imieniu „(...) (...)” sp. z o.o. w Z. jej prezes J. C. (1) i mąż pozwanej D. M. podpisali ugody, na mocy której mąż pozwanej zobowiązał się do pokrycia kosztów związanych z użytkowaniem samochodu i zapłaty na rzecz spółki kwoty 43.000zł [ugoda notarialna k-78-79].

W następnej kolejności miała być podpisana ugoda pomiędzy pozwaną i powodem, w którego imieniu działał jego ojciec G. W. (1). Wstępnie uzgodniono przekazanie pozwanej kwoty 30.000zł, strony negocjowały jeszcze termin spłaty reszty należności. J. C. (1), który w poprzedniej ugodzie reprezentował spółkę (...) (...)” sp. z o.o. w Z., musiał opuścić kancelarię notarialną. Został poproszony przez G. W. (1), jako udziałowca spółki (...) sp. z o.o. w M., o dokonanie przelewu na rzecz pozwanej uzgodnionej kwoty 30.000zł tytułem części ceny za ww. udziały. Uczynił to „przelewem internetowym”, z konta spółki (...) sp. z o.o. w M., będąc już poza kancelarią, w swoim samochodzie. W tytule przelewu wskazał „zapłata zgodnie z umową/ugodą” [zeznania świadków J. C. k-97-99 i G. W. k-99-100, konfrontacja świadków k-126-128; przelew k- 35]. Jednakże do podpisania tej ugody nie doszło. W efekcie pozwana wytoczyła przeciwko powodowi powództwo przed Sądem Okręgowym w Bielsku Białej, który zakończył się wyrokiem z dnia 7 października 2016r. sygn. akt I C 314/16 tzn. tytułem wykonawczym będącym przedmiotem niniejszego postępowania. W dniu 28 grudnia 2016r. w drodze umowy przelewu wierzytelności powód nabył od (...) w M. wierzytelność względem pozwanej z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia na skutek nienależnego przelewu z dnia 24 marca 2016r. [umowa przelewu k-30].

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o wskazane wyżej dokumenty oraz zeznania świadków J. C. (1), G. W. (1), a także zeznania świadka D. M. i pozwanej K. M. w części w jakiej dotyczyły faktu spotkania u notariusza w dniu w dniu 24 marca 2016r. w C. oraz przyczyn tego spotkania.

Sąd nie dał wiary świadkowi D. M. i pozwanej co do przyczyn przelewu na konto pozwanej kwoty 30.000zł, w szczególności, że była to należność rozliczająca wzajemne roszczenia pozwanej i jej męża ze spółką (...), z tytułu użytkowania samochodu m-ki (...). Zeznania pozostają w sprzeczności z treścią ugody pomiędzy (...) sp z o.o. w Z. i D. M. [k-78-79]. Okolicznością bezsporną jest, że samochód był leasingowany przez spółkę i użytkowany przez małżeństwo M.. Z zeznań pozwanej wynika, że jej mąż wziął na siebie ciężar rozliczenia. Według pozwanej przy zawieraniu umowy leasingu samochodu, w rozliczeniu został przekazany jej samochód o wartości 40.000zł. Z ugody wynika, że wyczerpuje wzajemne roszczenia stron. W ocenie sądu byłoby nieracjonalne by kwestie związane z wierzytelnością spółki obejmować ugodą notarialną, zaś wzajemną wierzytelność pozwanej z tytułu rozliczenia jej „wkładu w zawarcie umowy leasingu samochodu” wyłączyć z ugody i do tego rozliczać ze środków innej spółki. Z okoliczności wynika, że uczestnicy spotkania zawierając szereg ugód u notariusza chcieli mieć pewność co do skuteczności wzajemnych rozliczeń. Brak więc uzasadnienia dla dokonania przelewu bez jakiegokolwiek pisemnej podstawy. Zgodnie z ugodą z 24.03.2016r. spółka (...) w Z. miała otrzymać 43.000zł. Gdyby istotnie kwestia rozliczenia samochodu pozwanej nie była objęta tą ugodą, nie było przeszkód by np. wierzytelności te wzajemnie umorzyć do kwoty wierzytelności niższej, a nie dokonywać przelewu i to z konta innej spółki. Ustalenie przyczyn przelewu kwoty 30.000zł oparto na spójnych zeznaniach świadków J. C. (1) i G. W. (1). Świadek C. wyjaśnił przyczyny przelewu z konta spółki tj. (...) sp. z o.o. w M.. Przelew dotyczył zapłaty ceny za sprzedane powodowi przez pozwaną udziały w (...) sp. z o.o.. G. W. (1) i pozwana wstępnie uzgodnili natychmiastową zapłatę 30.000zł, pertraktowano jeszcze na temat terminów spłaty pozostałej kwoty. G. W. (1) był udziałowcem spółki (...), zaś świadek J. C. prezesem jej zarządu. Świadek J. C. (1) potraktował prośbę G. W. (1) o dokonanie przelewu jako polecenie, wykonał go poza kancelarią notarialną z konta spółki (...), nie wiedząc, że do ugody nie doszło. Na taki przebieg zdarzeń wskazuje także tytuł przelewu „zapłata zgodnie z umową/ugodą”, wynika z niego że działał w przeświadczeniu do podpisano ugody.

Sąd na rozprawie w dniu 30.10.2019r, w trybie art. 207§6 kpc pominął dowód pozwanej z pisma (...) z dnia 18.01.2016r. jako spóźniony. Twierdzenie pełnomocnika pozwanej, że otrzymał dokument w ostatnim czasie było

gołosłowne, nie poparte bliższymi okolicznościami. Z treści pisma wynika wprost, że dotyczy pozwanej, więc wiedziała o nim i nie było przeszkód do wcześniejszego zgłoszenia.

SĄD ZWAŻYŁ

Powództwo jest uzasadnione. Zgodnie z art. 840§1pkt2kc dłużnik w drodze powództwa może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Z takimi okolicznościami mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Okolicznością niesporną jest spłata długu powoda w łącznej kwocie 95.000zł w okresie od 28 kwietnia 2017r do 11 maja 2018r. Sporne pozostawało potrącenie wierzytelności powoda w kwocie 30.000zł nabytej od (...) sp. z o.o. w M. na mocy umowy z 28 grudnia 2016r. Należy wskazać, że umowa przelewu spełnia wymagania z art. 509kc i 511kc. Wierzytelność wynikała z bezpodstawnego wzbogacenia pozwanej w rozumieniu art.405kc i art.410§2kc. Umowa została zawarta skutecznie. (...) sp. z o.o. w Z. reprezentował jednoosobowo prezes zarządu J. C. (1). Z załączonego odpisu KRS spółki wynika, że w dniu 28 grudnia 2016r. zarząd spółki był jednoosobowy, drugi członek zarządu został wykreślony 22 listopada 2016r. [odpis (...) k-31-34]. Wierzytelność została przedstawiona do potrącenia w dniu 11 maja 2018r. mailem pełnomocnika powoda, który dysponował pełnomocnictwem do jej dokonania [k-25 oświadczenie o potrąceniu i k-27 pełnomocnictwo] następnie czynność tą ponowiono pismem z dnia 11 czerwca 2018 [k-38 i 39]. Oświadczenie złożone 11 maja 2018r. mailem należy uznać za skuteczne w świetle art. 498§1kc i 499kc. Przepis art. 499kc nie określa formy oświadczenia o potrąceniu, tym samym dokonanie tej czynności prawnej w formie dokumentowej [art. 77² kc] jest skuteczne i wystarczające do jej wykazania.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wskazała, że nie dała podstaw do wytoczenia powództwa i wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów. Sąd nie podzielił tego stanowiska i uznał wytoczenie powództwa było uzasadnione. Pozwana złożyła wniosek egzekucyjny co do całości roszczenia w dniu 27 marca 2018 tj. w czasie gdy należność objęta niniejszym postępowaniem była już w przeważającej części spłacona. Ostatni przelew miał miejsce w dniu 11 maja 2018r. Oświadczenie o potrąceniu miało miejsce w dniu 11 maja 2018r. Pozwana przedłożyła odpis pisma z 29 maja 2018r. skierowanego do komornika, do którego dołączyła przelewy z pominięciem przelewu z 11.05.2018r. na kwotę 30.000zł [k-70]. Pismo nie zawiera formalnego wniosku o ograniczenie egzekucji. Przedłożyła również odpis pisma zaopatrzonego datą 2.06.2018r., którym miała poinformować komornika o aktualnym stanie zaległości powoda [bez uwzględnienia potrącenia k-74]. Pismo również nie zawiera formalnego wniosku o ograniczenie egzekucji. Wskazuje w nim, że jego odpis doręczyła pełnomocnikowi dłużnika w dniu 11 czerwca 2018r. Tym samym nie wiadomo, kiedy pismo to zostało faktycznie sporządzone i złożone komornikowi i czy istotnie doręczono je pełn. powoda. Nie wykazała również czy komornik ograniczył egzekucję. Nawet gdyby uznać, że pisma z 29.05.2018 i 2.06.2018r. ograniczały zakres egzekucji [były złożone przez fachowego pełnomocnika i nie zawierały stosownego wniosku] to pisma nie uwzględniały przelewu w kwocie 30.000zł i potrącenia również w wysokości 30.000zł. Jak wyżej wskazano nie wykazano jednak, by pozwana poinformowała o tym powoda i by komornik ograniczył zakres egzekucji. Nie można więc uznać, że pozwana nie dała podstaw do wytoczenia powództwa. Pozew w niniejszej sprawie złożono 22.08.2018r.

W świetle powyższego na mocy art. 840§1 pkt 2 kc orzeczono jak w pkt 1 wyroku. O kosztach orzeczono w pkt 2 wyroku zasądzając je od pozwanej na rzecz powoda zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Złożyły się na nie opłata od pozwu i wynagrodzenie pełnomocnika